

Předmluva a odkaz autora

Autor chce touto publikací přispět k poznání etapy mezi zdokonalováním člověka v podmínkách evoluce člověka od cca 4 000 let před n.l. k a současné etapě zdokonalování lidské společnosti v podmínkách fungování historicky poslední kapitalistické třídní společnosti s výhledem do budoucnosti.

V etapě dominantního fungování evoluce člověka se člověk zdokonaloval přirozeným výběrem na základě svého přizpůsobování se vnějším přírodním podmínkám s cílem přežití a reprodukce. V tomto smyslu využíval instinkty, pudy a zkušenosti jakožto vlastnosti a schopnosti I. signální soustavy svého mozku, které byly dědičné.

Vynálezem zemědělské výroby v neolitu (cca 8 000 – 10 000 let před n.l.) byly vytvářeny zejména výrobní podmínky pro vznik podstatných kvalitativních změn ve fungování, ale zejména ve zdokonalování lidské společnosti (na Předním východě v povodí řek Eufkrat a Tigris, jakož i v povodí řeky Nilu v Africe).

Lidská společnost jakožto kvalitativně nový lidský „společenský“ druh se začala zdokonalovat na základě akcelerace evoluce kvalitativního zdokonalování lidské společnosti podle II. signální soustavy lidských mozků. Využíváním vlastností a schopností této signální soustavy (abstraktního myšlení, obrazotvornosti, logického myšlení, řeči, komunikace mezi lidmi) byly vytvářeny relativně neomezené podmínky kvalitativního zdokonalování lidské společnosti. Tyto vlastnosti a schopnosti ležely v mozku člověka 150 000 – 200 000 let, neboť člověk nemohl tuto soustavu aktivovat.

Byl to nejenom skok člověka, ale zejména lidské společnosti o 150 000 – 200 000 let do budoucnosti, ale zejména do etapy potenciálního předstihu vlastností a schopností předstihu mozků mimozemské civilizace před oněmi až 200 000 lety. Jsou to vlastnosti a schopnosti nejstarších a tudíž nejdokonalejších mozků dané mimozemské civilizace, které by evoluce lidské společnosti za relativně krátké fungování lidské společnosti na planetě Zemi nebyla schopna vyvinout. V rozporu s reálnými podmínkami a metodami rozvoje zespolečenšťování společenského poznávání lidské společnosti a využívání potenciálních vlastností a schopností II. signální soustavy lidských mozků, vidí autor organický rozpor v současné etapě zdokonalování společnosti.

Člověk a kmenová společenství lidí netvořila ještě lidskou společnost. Teprve stálé osídlení v zakládaných městských státech s přilehlými vesnicemi vytvořilo příznivé podmínky pro vzájemnou komunikaci mezi lidmi společnou řečí, zespolečenšťování společenské činnosti na základě rozvíjející se dělby práce, zabezpečení obranyschopnosti rodících se států před rabováním, což u kočujícího člověka a přežívání lidí v kmenovém společenství nebylo realizovatelné. Teprve lidská společnost se stálým osídlením v městských státech v podmínkách rozvoje a využívání výroby vůbec mohla začít sklízet ovoce z kvalitativně nové metody všeobecného zespolečenšťování, ať již člověka a konkurenčně fungujících třídních společností států, nebo dosud nepoznaných negativních účinků světových krizí a válek na straně jedné a pozitivních účinků rodící se spolupráce mezi společnostmi států, jakožto dosud málo využívaných vlastností a schopností II. signální soustavy lidských mozků.

Po stopách do historie jsme svědky dominantního vlivu náboženské pyramidální kultury etapy otrokářství, hradů, zámků, kostelů a chrámů kultury feudalismu a soudobé kultury průmyslové výroby, dopravy, zdravotnictví, školství, vědy, světových válek a zbraní možné sebezáhuby, avšak i pokusů o pronikání člověka do vesmíru jakožto formy realizace dědictví, skryté v geonomu lidské společnosti. Lidská společnost se však dosud neosvobodila od náboženské ideologie víry ve Stvořitele a z fungování lidské společnosti jakožto oveček, které pod vedením pastýře a vládnoucích třídních společností se mají těšit na život posmrtný. Evoluce ve vědomí lidské společnosti má potom nelehkou úlohu fungovat formou boje a přežití a reprodukci, a zejména pak o kvalitativní zdokonalování vůbec a objektivní společenské poznávání zejména, neboť je to forma nutného vynakládání uvědomělé aktivity lidské

společnosti. Nedávné vypořádání majetkového „narovnání“ mezi státem a církvemi dokumentuje, že jde pouze o majetkové obohacování církví, zatímco ideologický vliv církve je nejen zachován, ale pokud možno prohlubován. Před cca 6 000 lety ji začal využívat jak člověk tak lidská společnost na základě přechodné soustavy třídních společností na straně jedné a neviditelným fungováním akcelerace evoluce kvalitativního zdokonalování lidské společnosti na straně druhé. Člověk nepochopil, že hlavním faktorem svého zdokonalování se stává lidská společnost, lidská společnost si ještě neuvědomila nutnost zespolečnění jednak svých činností, jednak sama sebe jako lidské společnosti.

Akcelerace evoluce byla efektem evolučního skoku člověka do etapy o 150 000 – 200 000 let do budoucnosti, kdy teprve založením zemědělské výroby a vznikem lidské společnosti, bylo možné zahájit naplňovat odkaz manipulovaného zásahu mimozemské civilizace do genomu člověka.

Před oněmi 150 000 – 200 000 lety kočující člověk nemohl aktivovat vlastnosti a schopnosti II. signální soustavy lidských mozků, neboť nemohl naplnit podmínku vnitrodruhového zdokonalování, což mohla naplnit lidská společnost se stálým osídlením a založením vzájemné komunikace mezi lidmi společnou řečí na základě akcelerace evoluce kvalitativního zdokonalování lidské společnosti. Vnitrodruhové zdokonalování vyžadovalo rozdělit lidskou společnost jednak na část společnosti, která se měl zdokonalovat dominantně kvalitativně a zbývající část společnosti, která fungovala fyzickou prací v ekonomicko-výrobním procesu s cílem přežívání celé společnosti na základě výrobního uspokojování potřeb „společenského žaludku“ jakožto žaludku lidského společenského novorozeněte. Objektivně byl tento úkol naplňován po celou I. etapu základního zdokonalování lidské společnosti, která nebyla až dosud reálně překonána, i když podmínky svého překonání vznikly bezprostředně po II. světové válce založením spotřebních společností. Byla to etapa historicky-přechodného dominantního kvantitativního fungování při současném kvalitativním zdokonalování lidské společnosti ně základě konkurence mezi výrobcí a válkami mezi státy s cílem tlaku fungování třídních společností na receptory vlastností a schopností II. signální soustavy s cílem jednak podpory dominantního kvantitativního zdokonalování společnosti na základě technického a vědecko-technického rozvoje, jednak kvalitativního zdokonalování lidské společnosti vůbec, tj. formou rozvoje a využívání společenského poznávání, vědy a kvalifikace. Jestliže kvalitativní zdokonalování na základě podpory technizace fyzické práce bylo historicky přechodné, kvalitativní zdokonalování na základě vědy a kvalifikace bylo nekonečné s cílem pronikání vědy a kvalifikace do všech oblastí společenské činnosti na základě rozvoje a využívání „společenského mozku“ lidské společnosti.

„Společenský mozek“ byl vytvářen na základě ukládání písemné informace, zejména však knihy, a jeho využívání k seznámení se s dosaženým stupněm společenského poznání v daném vědním oboru a na základě pozitivního efektu zpětné vazby k obohacení „společenského mozku“. Tím, začalo být individuální lidské poznávání dědičné, kumulovatelné a obohacovatelné ve prospěch zdokonalování celé lidské společnosti. Vzhledem k tomu, že lidská společnost se nedovedla ještě současně učit, poznávat vůbec a objektivně zvláště bylo nutno využívat tlaku fungování třídních společností formou konkurence a válek, aby se zdokonalování lidské společnosti stalo soustavné a dominantní.

Člověk lidské společnosti a tím více lidská společnost si však musel nejprve osvojit základní návyky a povinnosti, ať již k fyzické práci, nebo k poznávání. Tyto návyky a povinnosti bylo nutné získat tlakem, tlakem konkurence mezi výrobcí na straně jedné tlakem válek v oblasti fungování konkurenčních tlaků mezi státy, povýšené na války mezi státy. Obě dvě rozdělené části lidské společnosti tak fungovaly pod svým organicky příslušným tlakem. Konkurence mezi výrobcí a války mezi státy vytvářely tlak na receptory vlastností a schopností II. signální soustavy lidských a rozvíjejících se „společenských“ mozků s cílem

kvantitativně-kvalitativního zdokonalování lidské společnosti prostřednictvím uspokojování potřeb jednak „společenského žaludku“, jednak „společenského mozku“ lidské společnosti.

Akcelerace evoluce kvalitativního zdokonalování lidské společnosti se však dostávala do rozporu s reálnými podmínkami zdokonalování lidské společnosti, zejména pak s nekvalifikací a dominantním náboženským manipulováním lidskou společností a negativním přístupem k evoluci vůbec. Podle náboženské vědy člověk byl jak známo stvořen. Toto pojetí převzaly původní vládnoucí společnosti, které fungovaly objektivně pod vlivem dominantní funkce církve. Vládnoucí společnosti se měnily na společnosti třídní, fungující silou a mocí, tím více proto, že v konkurenčních vztazích využívaly vojenskou sílu a moc. Přežití bylo prvotní, kvalitativní zdokonalování bylo druhotné. Vnitrodruhové rozdělení společnosti se měnilo na vládnoucí třídní a na ovládanou třídní společnost.

Dominantní kvantitativní zdokonalování třídních společností s cílem přežití a reprodukce bylo vládnoucím třídním společenstvem a koneckonců i lidské společnosti bližší než zdokonalování kvalitativní, neboť s cílem přežití a reprodukce fungoval člověk miliony let před fungováním třídních společností. V tomto smyslu je i Marxův socialismus chápán především jako kvantitativně dokonalejší zdokonalování lidské společnosti. Akcelerace evoluce kvalitativního zdokonalování byla v těchto souvislostech objektivně podmaněna a nevyužívána, stejně jako není dosud dominantně využívána věda a kvalifikace v současné etapě zdokonalování lidské společnosti, neboť nikoli věd, ale kapitál proniká do všech oblastí společenské činnosti jakožto superfaktor jednak kvantitativního, jednak cizopasně fungujícího kapitálu s cílem nikoli kvalitativního, ale kvantitativního nikoli zdokonalování, ale obohacování vládnoucích třídních společností. Je to hmotné obohacování, které překonává jakkoli vysokou hmotnou spotřebu, ale i hmotnou spotřebu v budoucnosti. Žádný živočich si nevytváří celoživotní zásoby přežití jako člověk, který s tímto cílem si vytváří zlaté zásoby pro mnoho generací.

Původní základní ideové schéma vnitrodruhového zdokonalování lidské společnosti s cílem dominantního zdokonalování lidské společnosti na základě pozitivního efektu zpětné vazby podle akcelerace evoluce se jaksi zvrátilo na dominantní fungování třídních společností s cílem kvantitativního obohacování vládnoucích třídních společností. Naprotitomu akcelerace evoluce vytvářela konkurenčně-výrobní a konkurenčně-vojenské podmínky tlaku na receptory II. signální soustavy lidských mozků s cílem kvalitativního zdokonalování (formou technického rozvoje) s úkolem rozvoje technizace fyzické práce jako prostředku trvalého růstu výroby pro urychlené uspokojení potřeb „společenského žaludku“ jakožto žaludku lidského společenského novorozeněte (přežívání lidské společnosti). Mezi vládnoucí a podřízenou společností měl podle akcelerace evoluce fungovat parazitní vztah s cílem přežití na jedné straně a na straně druhé pozitivní efekt zpětné vazby vládnoucí na fyzicky pracující lidskou společnost s cílem kvalitativního zdokonalování.

Člověk-vlastník kapitálu či manažer kapitalismu, který soukromě vlastní podmínky přežití a reprodukce (kapitál) přežívá na základě vykořisťování všech forem (od prostého vykořisťování až po nejvyšší formy zločinu, neboť kapitál je každá forma kvantitativního obohacování vlastní). Vlastníci kapitálu nejsou součástí lidské společnosti, neboť se na základě soukromého vlastnictví podmínek přežití osvobodili od podmínek fungování ve prospěch lidské společnosti, aby mohli fungovat „svobodně“ a „demokraticky“, ve svůj prospěch a na úkor lidské společnosti. Člověk lidské společnosti přežívá a zdokonaluje se v závislosti na přízpůsobování se jednak výrobním podmínkám přežití a reprodukce, jednak podmínek zdokonalování společnosti („lidského mozku), které má lidská společnost k dispozici. Naprotitomu člověk-vlastník kapitálu jakožto samostatný vlastník podmínek přežití a reprodukce, aby přežil, musí na lidské společnosti parazitovat tím, že ve svých podmínkách přežití a reprodukce (výrobních podnicích) zaměstnává část lidské společnosti, která je pro něho variabilním kapitálem. Za jinak stejných podmínek připadá na vlastníka kapitálu více

jednotek kapitálu než na člověka lidské společnosti a tudíž i zisky (plat, respektive mzda). Člověk, ať už je to vlastník kapitálu nebo bezdomovec, musí na lidské společnosti parazitovat, i když přežívá na odpadcích. V oblasti svého kvalitativního zdokonalování požívá vlastník kapitálu stejných výhod jako člověk lidské společnosti. Kromě toho požívá člověk coby vlastník kapitálu na základě parlamentní (zastupitelské) demokracie větší výhody jako člen politické strany, která obhajuje jeho soukromé zájmy a cíle, tj. volit, být zvolen a fungovat jako významná politická funkce ve veřejném sektoru, při řízení lidské společnosti a státu.

Pod dominantním fungováním a řízením člověka vůbec se lidská společnost může zdokonalovat pouze dominantně kvantitativně. Pokud člověk nefungoval výrobně, tj. lovem zvěře a ryb, eventuálně sběrem plodů, potud to pro něho byla celodenní činnost, takže se nemohl zdokonalovat kvalitativně. Akcelerace evoluce místo toho, aby fungovala dominantně kvalitativně, musela však fungovat za oponou fungování třídních společností a později spolu s ní i věda a kvalifikace.

Kvalitativní zdokonalování mělo fungovat dominantně nikoli pouze proto, aby se na základě technického rozvoje zvyšovala technizace fyzické práce, ale hlavně proto, aby byly využívány vlastnosti a schopnosti II. signální soustavy lidských mozků, zatímco třídní společnosti fungovaly s úkolem využívání vlastností a schopností I. signální soustavy lidských mozků s cílem dominantního kvantitativního přežívání a reprodukce. V tomto smyslu nemusely být založeny třídní společnosti vůbec, neboť s tímto cílem fungoval člověk doby předhistorické v podmínkách fungování evoluce člověka. Pokud člověk v podmínkách fungování třídních společností fungoval s cílem kvantitativního zdokonalování, potud objektivně fungoval na úkor budoucnosti, s cílem dokonalejšího přežívání na úkor přežití „zítřka“.

Dominantním obsahem fungování akcelerace evoluce (a soustavy třídních společností) byla aktivace, rozvoj a využívání II. signální soustavy lidských mozků a „společenských mozků“ lidských společností států. Kvalitativní zdokonalování bude pokračovat maximálním rozvojem a využíváním, neboť lidská společnost, která je garantem akcelerace evoluce kvalitativního zdokonalování, se nemůže přestat kvalitativně zdokonalovat, neboť má před sebou relativně nekonečnou délku svého přežívání v nekonečném vesmírném prostoru, a v tomto smyslu je relativně věčná. Život na planetě Zemi má z pohledu do budoucnosti chaotický charakter, není cílově nijak zaměřen a člověk lidské společnosti hledá své místo v lidské společnosti, která je podřízena fungování kapitálu. Je patrné, že osvobozením od kapitálu bude možné nalézt odpověď na základní otázky svého bytí, přičemž to nemůže být pouze živočišné přežívání na základě využívání I. signální soustavy lidských mozků a tím více ne na základě náboženského výkladu.

Základní antagonistický rozpor kapitalismu vůbec a historicky přežívajícího kapitalismu zejména, spočívá v dominantním fungování člověka-vlastníka kapitálu a manažera kapitalismu, kteří fungují na základě dominantního využívání I. signální soustavy lidských mozků na straně jedné a v podmaněném fungování „lidské společnosti“, která funguje na základě společenského poznání, vědy a kvalifikace jakožto efektu fungování II. signální soustavy na straně druhé. Na základě možné přirozené nebo umělé genetické manipulace (africké Evy) se strany mimozemské civilizace jsme se objektivně stali potenciální součástí kosmické civilizace a součástí budoucího „kosmického mozku“.

Podmínkou řešení všech současných problémů spočívá v zespolečenštění lidských společností a jejich činností, podmínek jejich přežívání a v zespolečenštění rozvoje a využívání společenského vzdělávání, které umožňují vidět do hluboké minulosti a daleké budoucnosti s cílem růstu kvalitativní náročnosti podmínek přežití a reprodukce, včetně podmínek kvalitativního zdokonalování při vyhledávání a překonání vzdálenosti na jinou životaschopnou planetu.